

- ставлення імператорів до Ігор, які були важливим соціально–політичним чинником формування суспільства.
- різні погляди римлян та греків на спорт і агоністику (перші вважали атлетику видовищем та засобом військової підготовки, другі – засобом всебічного розвитку особистості);
- порушення хронологічної послідовності, олімпійських принципів та ідеалів з боку імператорів (Нерон);
- припинено реєстрацію переможців Ігор з 267 року н. е., що свідчить про втрату інтересу до проведення змагань;
- заборона язичництва та поширення християнства;
- зміна складу учасників Ігор (у грецький період – представники привілейованих класів суспільства; у римський – нижчих прошарків суспільства);
- поява перших професійних союзів атлетів;
- землетруси (551 і 552 р. н. е) та повені, що знищили святе та особливе місце для греків.

Висновки. Заборона проведення Олімпійських ігор Стародавньої Греції едиктом імператора Феодосія I «лише прискорила і завершила процес, який почався значно раніше» [4].

Перспективи подальших досліджень у цьому напрямку. У подальшому планується вивчення передумов відродження сучасних Олімпійських ігор.

Список використаної літератури:

1. Бубка С. Н. Римский период в истории древнегреческих олимпийских игр. *Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту*. 2012. № 1. С. 30-37. URL: <https://www.sportpedagogy.org.ua/html/journal/2012-01/index.html>
2. Олімпійська історія – від давньогрецьких Олімпійських ігор до сучасних Олімпійських ігор. URL: <https://olympics.com/ioc/ancient-olympic-games/history>
3. Олімпійські ігри в Римській імперії. URL: http://www.novaroma.org/nr/Olympic_Games_in_the_Roman_Empire
4. Bulatova M., Bubka S. Cultural heritage of Ancient Greece and the Olympic Games. Kiev: Olympiyska Literatura, 2013. 408 p.

ОБІЗНАНІСТЬ ВИХОВАТЕЛІВ ЗАКЛАДІВ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ З ПИТАНЬ ОЛІМПІЙСЬКОЇ ОСВІТИ

Наталія Лимаренко, Валентина Єрмолова

*Національний університет фізичного виховання і спорту України
Київ, Україна*

Анотація. Представлено аналіз обізнаності вихователів закладів дошкільної освіти України з питань олімпійської освіти.

Ключові слова: заклад дошкільної освіти, олімпійська освіта, вихователі.

Вступ. Олімпійський рух – важлива частина історії і культури людства. Олімпійська освіта, що розкриває різні аспекти цієї частини, вводить дитину у світ загальнолюдських та олімпійських цінностей й органічно пов'язує їх із цінностями самої дитини. Одним із пріоритетних завдань олімпійського руху, задекларованих в Олімпійській хартії, є «заохочувати й підтримувати ініціативи, що об'єднують спорт з культурою та освітою» [3].

Мета та завдання дослідження: визначити ставлення вихователів закладів дошкільної освіти до олімпійської освіти.

Матеріал і методи дослідження: опитування вихователів закладів дошкільної освіти, синтез та узагальнення.

Результати дослідження та їх обговорення. Повсякденна робота з дітьми, знання їхніх здібностей та інтересів, уміння доставити радість від нових творчих відкриттів – основна роль вихователя в розвитку дитини [1]. Надаючи педагогам провідну роль у вихованні молодого покоління, слова Кубертена «... розрізняти ... треба не тільки тіло і розум, ... це є занадто спрощеним, а й м'язи, розуміння, характер і сумління. Це відповідає чотириразовому обов'язку педагога» [2] можна вважати актуальною настановою для сучасних педагогічних працівників.

У ході констатуючого експерименту нами було проведено анкетування 184 вихователів закладів дошкільної освіти м. Чернівці, Полтава, Дніпро та Київ щодо їх обізнаності з питань олімпійської освіти.

За результатами опитування 80,13% респондентів вважають, що знайомство дітей дошкільного віку з олімпійським рухом та Олімпійськими іграми буде сприяти реалізації Базового компоненту дошкільної освіти України; 1,92% – не поділяють цього твердження; 17,95% – мали утруднення з відповіддю на запитання. Разом із тим, 78,85% вихователів вважають, що впровадження олімпійської освіти у процес виховання закладу дошкільної освіти позитивно вплине на розширення світогляду дитини.

Результати анкетування дозволили виявити значну кількість респондентів – 89,74 %, які упевнені в тому, що знайомство дітей дошкільного віку з олімпійськими видами спорту сприятиме посиленню їх мотивації до занять спортом.

Нас цікавила думка вихователів щодо впливу інформування дітей про успіхи українських спортсменів на Олімпійських іграх та інших змаганнях на формування у них почуття патріотизму та гордості за Батьківщину. Більшість вихователів (85,9 %) впевнені у такому позитивному впливі.

Ведучи мову про інтеграцію елементів олімпійської освіти в освітній процес закладів дошкільної освіти, нами було виявлено, що лише 61,54% респондентів знайомі з олімпійськими цінностями.

Аналіз анкетування показав недостатню увагу закладів дошкільної освіти до проведення заходів, пов'язаних з олімпійською тематикою. Так, олімпійські уроки проводяться лише у 29,49% закладів дошкільної освіти, Малі Олімпійські ігри – у 41,67%. Одною з причин такого стану можна вважати те, що тільки 1,92% опитаних респондентів закладів дошкільної освіти взаємодіють з регіональними відділеннями НОК України або Олімпійської академії України.

У процесі дослідження нас цікавила готовність вихователів до впровадження елементів олімпійської освіти в освітнє середовище закладів дошкільної освіти. Нами виявлено, що тільки 17,95% вихователів готові до інновацій. Проте, 33,97% респондентів мають бажання долучитися до впровадження олімпійської освіти у своєму закладі, а 57,69% вихователів виявили бажання за наявності навчально-методичного забезпечення.

Висновки. У процесі дослідження виявлено позитивне ставлення більшості вихователів до впровадження олімпійської освіти в освітнє середовище закладу як дієвого фактору розширення світогляду дитини, їх мотивації до занять спортом, формування у них почуття патріотизму, що сприятиме реалізації Базового компоненту дошкільної освіти України. Проте є нагальна потреба у підвищенні їх методичного рівня у цьому напрямі.

Перспективи подальших досліджень полягають у створенні навчально-методичного забезпечення олімпійської освіти для закладів дошкільної освіти.

Список використаної літератури:

1. Я у світі. Програма розвитку дитини від народження до шести років / О. П. Аксьонова, А. М. Аніщук, Л. В. Артемова [та ін.]; наук. кер. О. Л. Кононенко. Київ : ТОВ «МЦФЕР-Україна», 2019. 488 с.
2. Coubertin Pierre de. Olympism. Selected Writings. Lausanne: IOC, 2000, p. 547.
3. Olympic Charter : In force as from 15 October 2023/ International Olympic Committee. URL: <https://library.olympics.com/Default/doc/SYRACUSE/3154785/olympic-charter-in-force-as-from-15-october-2023-international-olympic-committee>

КОМАНЕЧІ ЧИ КОМАНІЧ: ЧИ МАЄ УКРАЇНСЬКИЙ РОДОВІД РУМУНСЬКА ГІМНАСТКА?

Олексій Лях-Породько, Яків Щербашин

*Національний університет фізичного виховання та спорту України
Київ, Україна*

Анотація. У статті досліджено родовід відомої румунської спортсменки Наді Команечі. Встановлено, що існує версія про українське коріння спортсменки Румунії. Проаналізовано джерела, які підтверджують припущення про український родовід.

Ключові слова: гімнастика, Україна, Румунія, діаспора.

Вступ. Українська діаспора нараховує понад 20 мільйонів у різних країнах світу. Серед цієї когорти достойників є чимало відомих та славетних українців, які зокрема у спорті досягнули значних успіхів [1]. Тому інформація про українське коріння відомої румунської спортсменки потребує актуального підтвердження або спростування.

Мета та завдання дослідження – здійснити аналіз та з'ясувати чи насправді Надя Команечі має український родовід.